

[Finansministeren.]

at det var vanskeligt at tale om, hvorvidt en skat var retfærdig, og jeg forstod, at denne udtalelse faldt det ærede medlem hr. Oluf Pedersen for brystet. Jeg tror ikke, man skal forstå det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen anderledes, end at der altid vil være diskussion om, hvorvidt en skattesats skal have den ene eller den anden højde. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at der er visse principper indenfor skattelovgivningen, der godt kan vurderes ud fra et retfærdighedssynspunkt, f. eks. med hensyn til skatteligningen. Man kan vel ikke komme uden om, at har man to skatteydere, hvis indkomstforhold er ganske ens, hvis forsørgerforhold er ganske ens, og som bor samme sted her i landet, og det viser sig, at de beskattes forskelligt, så er det en uretfærdighed, som der bør rådes bod på.

Dette fører mig over til besvarelse af det punkt i min tale, som de ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Thorkil Kristensen begge er faldet over: min bemærkning om, at det måske kunne være vanskeligt at afskaffe uretfærdigheden indenfor den nuværende udgiftsramme. Jeg tror nok, at uoverensstemmelserne mellem de to ærede medlemmer og mig på dette punkt beror på, at for mig er der en forskel mellem, om man taler om en skatteforhøjelse i form af en forhøjelse af satser eller procenter eller om en skatteforhøjelse, der er resultatet af, at indkomsterne som helhed viser fremgang i samfundet. Den forøgelse af de løbende indtægter, som sker ved, at indkomstudviklingen over længere sigt viser stigning, skulle der efter min mening ikke være noget i vejen for at anvende indenfor den sociale reformlovgivning. Men jeg forstår, at der er medlemmer her i salen, der vil mene, at sådanne øgede indtægter skulle bruges til skattenedsættelser, og her er det ærede medlem hr. Aksel Møller og jeg måske ikke helt enige.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var stærkt inde på, at vi ikke skulle have højere skatter, og jeg forstod nærmest det ærede medlem således, at vi i det hele taget skulle spare på udgifterne og derigennem få et overskud. Det blev ikke sagt ganske præcist, men jeg må dog gøre det ærede medlem hr. Aksel Møller opmærksom på,

at hvis dette er meningen, må man holde op med at fortælle befolkningen, at de besparelser, man vil foretage, kan resultere i skattenedsættelser, for man kan jo ikke på een gang bruge besparelser til at etablere et overskud på statens løbende regnskab og til nedsættelse af skatten. Der er i alt fald for mig en vis uklarhed i det ærede medlems standpunkt i dette spørgsmål.

Må jeg iøvrigt for ikke at gøre debatten længere slutte med et par bemærkninger om fremtiden. Flere ærede medlemmer har rettet spørgsmål til mig angående regeringens finans- og rentepolitik i fremtiden, og jeg forstod endog på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han ikke syntes, han havde fået meget at vide om regeringens rentepolitik i øjeblikket. Først sagde det ærede medlem, at han ikke havde fået noget at vide, senere, at han ikke havde fået noget væsentligt at vide; det var dog et lille fremskridt, og det kan være, at vi efterhånden når frem til enighed på dette punkt. Jeg forstod det ærede medlem hr. Aksel Møller således, at han mener, inflationsfaren er den mest aktuelle, medens mine bemærkninger om fremtiden fortrinsvis var fremført på baggrund af, at jeg mener, et vist tilbageslag i de økonomiske konjunkturer er mest aktuelt, og det kan naturligvis gøre det lidt vanskeligt at diskutere, hvilke midler man skal anvende, og specielt naturligvis hvordan man skal anvende dem.

Imidlertid er der vel ingen grund til at uddybe denne diskussion. Det er vanskeligt at se i øjeblikket, hvornår eller om der i det hele taget indtræder et konjunkturtilbageslag, og det er vanskeligt at se i øjeblikket, om det blot bliver et konjunkturtilbageslag i retning af det, der skete i 1949, altså en mindre tilbagegang, eller et konjunkturtilbageslag, der udvikler sig i retning af et andet yderpunkt, det, der skete i begyndelsen af 1930'erne. Jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig om, at hvis det er et mindre tilbageslag, er det ikke så betænkeligt, at noget af valutareserven anvendes, men er der derimod, hvad man desværre ikke altid kan se på forhånd, udsigt til et langt større tilbageslag, bliver hele situationen betydelig mere betænkelig; det må da også få betydning, hvorledes man vil optræde i en sådan konjunktursi-